

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 266. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831372576/facsimile.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Hun vilde samle hans Billeder sammen og tage dem med — alle. Hun reiste sig, og hun gik ind i Dagligstuen, og hun tog Fotografierne ud af Albumerne og vendte tilbage med sin Skat.

Hun betragtede dem ved Lampen — ét for ét — kyssede dem og talte til dem med omme og kærtegnende Ord:

— Nei, sagde hun, nei — Du vil ikke savne mig — og Du vil aldrig blive ulykkelig min Dreng som jeg, og der vil aldrig komme den Tid, hvor Du foragter mig. Vil Du altid huske mig -- en Gang imellem huske mig — vil du?

Hun savnede et af Billederne, det sidste, der var taget helt nylig. Det var rigtigt — det sad i hans eget Album — oppe i hans Stue.

Hun følte en ubetvingelig Lyst til at hente det, til straks at eie alle Billederne. Hun saa paa Uret. Klokken var et. Han var naturligvis i Seng og sov, hun kunde gaa ind i hans Dagligstue uden at vække ham.

Hun bandt hurtigt sit Haar op, der var faldet ned, og hun tog Lysestagen, som stod paa Kaminen. Sagte sneg hun sig op ad Trappen og aabnede hans Dør.

Ja — Stuen var mørk.

Hun holdt Lyset op og betragtede Værelset længe. Hun saa paa hans Vaaben, der hang paa et Silketæppe paa Væggen, og paa hans Yndlingsplads bagved den aabne Reol. Hun tog Bogen,